

חכמת שלמה

תורות וסיפורים של ר' שלמה קרליבך

עלון מספר-48

פרשת

מטות-מסעי

תשע"ג

"זה הדבר אשר צוה ה'"

ידידי החביבים!

כולכם יודעים מה שהבעל שם טוב הקדוש אומר: שכל אחד מישראל עובר בחייו את כל המסעות שבני ישראל עברו- מ"ב מסעות, ומוסיף על זה הנועם אליעזר(הרבי מסוקלען זצ"ל) שכמו שתכלית המסעות היו כדי להגיע לארץ ישראל, כן כולנו יחד במשך ימי הגלות נוסעים את כל המסעות וכל הייסורים שעוברים זה לתכלית ביאת הארץ ובניין בית המקדש בגאולה הקרובה, כי כל מקום שיהודי הולך הוא זאת הדרך לבוא לירושלים עיר הקודש.

לכן קוראים את זה בימי בין המצרים פרשיות אלו כי באלו הימים יכולים לתקן כל מה שנחרב מחמת שנאת חינם, ולכן בפרשת מטות מביא רפואה למכה, שנאמר בו "זה הדבר אשר צוה ה'", "זה"- בגימטריה י"ב, וי"ב זה ראשי תיבות- ישראל בצוותא, ועמק העניין שלומדים מהפרת נדרים שצרכים אחד יחיד מומחה להפר את הנדר או שלושה הדיוטות, כי כששלושה אנשים פשוטים מתאחדים יש להם את הכח להיות כמו דיין מומחה.

רואים בפרשתנו כמה חביב היה משה רבנו על בני ישראל, כרועה נאמן על צאנו משה רבנו למד מרחל אמנו איך להיות רועה נאמן, שעליה נאמר בתורה- "ורחל באה עם הצאן", יעקב אבינו ראה אותה באה עם הצאן, מבלי להכותם ובהרביצם או לצעוק עליהם כי מגודל צדקתה באו עמה צאנה בכל כך הרבה אהבה, כמו שכתוב -"משכנו אחריו נרוצה", כשראה זאת יעקב אבינו, התפלל לה' יתברך, הלוואי שהיא תהיה אמא של כלל ישראל, "אם הבנים שמחה" עם כל כך הרבה צדק ורחמנות, שבניה ימשכו בדרכיה של נחת ושמחה.

כולכם יודעים מה שאמר יוסף הצדיק לאחיו- "אל תרגזו בדרך", כל מכירת יוסף הייתה בגלל שאחיו התרגזו עליו בדרך, אמר להם יוסף שהתיקון לזה הוא ע"י שיגלו למצרים ושכל הזמן ובמיוחד בדרך לא התרגזו אחד על השני.

ויוסף הצדיק הוא השולט ברוחו שלא כעס כלל על אחיו כל הזמן. ולכן כל המסעות של הארבעים שנה הנזכרת בפרשתנו היה הכל למען נלמד ללכת בדרכי התורה בנעימת ושלוש ושמחה, ועל ידי זה זכינו להכנס לארץ ישראל, כמו שכתוב בגמרא(נדרים כא)- כי בארץ ישראל אין לב של רוגז, וזה על ידי ההכנה של 40 שנה.

והדרך היחידה מה שעלנו לעשות כהיום, להסיר הכעס מאתנו, כי אם האוויר מלא כעס, עלינו למלאות את כל החלל בשמחה, אין דרך

אחרת, וכן תראו אם אחד כועס ומקרבין אותו ואומרים לו אני כל כך אוהב אותך ידידי הטוב, מיד ינוח מכעסו ויתמלא שמחה. לכן זכה יוסף להקבר בארץ ישראל, וכן בנות צלפחד בסיום פרשתנו שהם נכדותיו של יוסף זכו לקבל חלק בארץ ישראל בזכות יוסף הצדיק שהיה מלא בשמחה.

בביאת המשיח נזכה שאנשים לא רק שיעשו שלום ביניהם רק הרבה יותר עמוק מזה, שישתכלו אחד על השני, ולא יוכלו להבין, איך יכול להיות שכעסתי עליך? ואחר ביאת המשיח נזכה כולנו לראות שהיינו לעולם ביחד בשלוש ושלוה, בביאת הגואל צדק אמין!

**בביאת המשיח נזכה
שאנשים לא רק שיעשו
שלום ביניהם רק הרבה
יותר עמוק מזה,
שישתכלו אחד על השני,
ולא יוכלו להבין, איך
יכול להיות שכעסתי
עליך?**

בן תבינו עומק של הדברים, אב המגדל את בנו ורב הלומד את תלמידו כשרואים שהם נמשכים אחריו, ידוע שלעולם ילכו בדרך התורה בשמחה וברצון, כי כשהבנים נמשכים אחרי הרב או האב, זה

עם כל כך הרבה אהבה, אהבת התורה אהבת ארץ ישראל ואהבת הבורא ברוך הוא, וזה הדבר הכי גדול בעולם, וזה יתגלה לעיני כל בביאת הגואל.

סיפור נשמה שסיפר ר' שלמה קרליבך

הכל יודעים שהרב הקדוש רבי נחום מטשרנבול, זכותו תגן עלינו, היה מוסר נפשו על איסוף כסף לצדקה. הוא היה מכתת את רגלו בדרכים, לא לאות, בקיץ ובחורף. שום מכשול לא עצר בעדו. אך לא מיד השיג, רבי נחום את

דבקו השלמה במצוה הקדושה הזאת. ובכך זה הסיפור:

פעם כשהיה צעיר, אמר לו הבעל שם טוב הקדוש: 'נחום! בכפר פלוני יש עשר כלות עניות. אני זקוק לעשרת אלפים רבולים כדאי להשיא אותן.' החליט רבי נחום ללכת לברודי, עיר גדולה בפולין שהיו בה כמה וכמה בעלי בתים עשירים. הוא היה בטוח שתוך כמה ימים יצליח לאסוף את הכסף שביקש רבו. אבל הפעם, משום מה, זה היה ממש קשה. אחרי ששהה בברודי כשבועים, אסף בקושי חמישים רבולים. במר ליבו יצא ר' נחום את העיר, והלך לפוש מעט מתחת לאילן שבצידי הדרך.

הוא הרגיש צורך לשפוח את שיחו לפני ה'. הוא רצה להתנקות מהתסכול שקנין בו. וכך אמר ר' נחום: 'ריבנו של עולם! לו הייתי בא הנה כדי לעשות כסף לעצמי, אני מבין אתה יכול לעזור לי ואתה –

יכול לא לעזור לי. אתה בטח יודע מה טוב. אבל לא למעני אני עובד, ריבנו של עולם! לא בשביל עצמי באתי לברודי, אלא בשביל כלות עניות שאני אפילו לא מכיר. חוץ מזה הלוא שלחו של הבעל שם טוב אני! אז למה לא עזרת לי? תסלח לי, ריבנו של עולם, אבל הלב שלי מתמלא כעס. הילדים שלי רעבים, ובמקום לדאוג להם, אני מכתת את רגלי בדרכים לשוא.'

ופתאום התפרץ: 'דע לך, ריבנו של עולם, אני חוזר הביתה! הלוא אמרו חז"ל: חייך קודמים! החיים של הילדים שלי קודמים!' ר' נחום היה שבור. הוא לא רצה לכעוס, רק לנקות את הלב. וההתפרצות הזאת פתאום.... הוא חשב שהוא כבר מעל זה....

עמד ר' נחום לקום שפתאום ראה שני שוטרים מתקרבים, והם אוחזים באיזה ייד'לה. ולמרבה הפלא, היהודי הזה מלא שמחה! נדמה שהוא אפילו מזמזם איזה ניגון....

התפעל ר' נחום ואמר לעצמו: אני חופשי ויושב ובוכה, והיהודי הזה שנתפס בידי גויים קורן משמחה! והוא החל קצת להתבייש.... כשחלפו לידו שאל ר' נחום את האביר: 'מי אתה, יהודי יקר, ועל מה נתפסת?' השוטרים עצרו לרגע, והייד'לה השיב: 'אתה לא מכיר אותי? אני הגנב הכי מפורסם בברודי!' 'תסלח לי, אני לא מברודי', אמר ר' נחום. 'הייתי שם רק כמה ימים ולא זכיתי לפגוש אותך. אך אמור לי מויש'לה: אם אתה גנב כל כך מיומן, איך הצליחו לתפוס אותך?' 'תשמע', אמר מויש'לה, 'אלה הם סיכוני המקצוע. גם הגנב הכי מימן נתפס לפעמים'. אמר לו ר' נחום: 'מויש'לה, אתה עומד לשבת בכלא לכמה שנים! לטובתך אני אומר לך: אני מקווה שלמדת את הלקח, וכשתצא מהכלא תפסיק לגנוב.' צוחק מויש'לה בפה מלא, נעץ את עניו בר' נחום ואמר: 'אתה יודע מה פירוש יהודי? יהודי הוא מישהו שלעולם לא מפסיק את מה שהתחיל!'

ר' נחום קלט את המסר.... הוא חזר העירה מלא שמחה ואמונה, ותוך כמה ימים אסף את כל עשרת הרובלים. וכשבסוף הביא את הכסף למזיבוז, אמר לו הבעל שם טוב: 'נו נחום, איך נראה אליהו הנביא בדמות גנב שאוחזים בו שני שוטרים?'

לתרומות הערות והארות ולקבלת העלון למייל: 7carlebach@gmail.com, 054-8140220 (נתנאל)

נערך ע"י נתנאל גואלמן השיחה לקוחה מהחפצה של קשר - KESHER01@GMAIL.COM

הסיפור מהספר – 'סיפורי נשמה' חלק ב' בספר יש פירוש מתוק ועמוק על הסיפורים.

לעילוי נשמת: ר' אלעזר בן ר' גדליהו, חמדה בת ציפורה פייגא, חייה יהודית בת הרב שלמה זלמן, ר' משה בן ר' זכריה, תמר בת ר' חיים שלמה, אברהם בן ר' אהרון צבי, זצ"ל.